

Men hör ni Svenska gössar, låt dygden hafwa rum;
 I edra höga hjertan, och tänken eder om,
 Rätt dygden er belöna, med edra lagrars frans,
 Att wi utaf äran kan se dessas glans.

En Swensker will jag lefwa, en swensker will jag dö
 Mitt unga lif jag wigt will allt på den salta sjö,
 För festerland och ära och för min slika fär,
 För alla fiends kulor, jag ingen fasa bär.

Nu slutar jag min wisa, den jag har sammansatt,
 I marschen på Welona, under kyp i Kattogat,
 Gud! hjälpe och styrke vår kung och monark fär,
 Samt alla Officerare som hurtigt hjeria bär.

En alldeles ny

Sjömans Wisa.

Med sorg oro och ängslan ic

Söderhamn, tryckt hos J. Hamberg, 1848.

1

Med sorg, oro och ängslan jag mig påminna kan,
Hur jag min tid har lefwat, i främmande land,
Då jag, med lust och nöje uti de släktors famn,
Min blomstrande ungdom, så rasat här fram.

2

Jag war helt unger gosse, då jag på sjön först kom,
Jag war då wäl uppfostrad, men hade ej förstånd,
Uppå de willowägar jag sedan wandrat har,
Af liderligt sällskap man sådan lärdom tar.

3

Först när jag lärde bryta, emot det slette bud,
Då glömde jag föräldrars förmaning så god,
Då synden mig förflockade, som jag ej kunde tro;
Af liderligt sällskap jag sådan lärdom tog.

4

Men öfwerwunnit hafwer jag, all min willfarelse,
Att jag med öppna ögon, den saram kan se,
Hwad haunn en sjöman finner, som willda krusfar
flyr,
Af liderligt sällskap man alltid bör fly.